

V1 L'Arnau del Paral·lel: Convertint la plaça Raquel Meller en una platea exterior

V2 Una estructura escènica pel parc

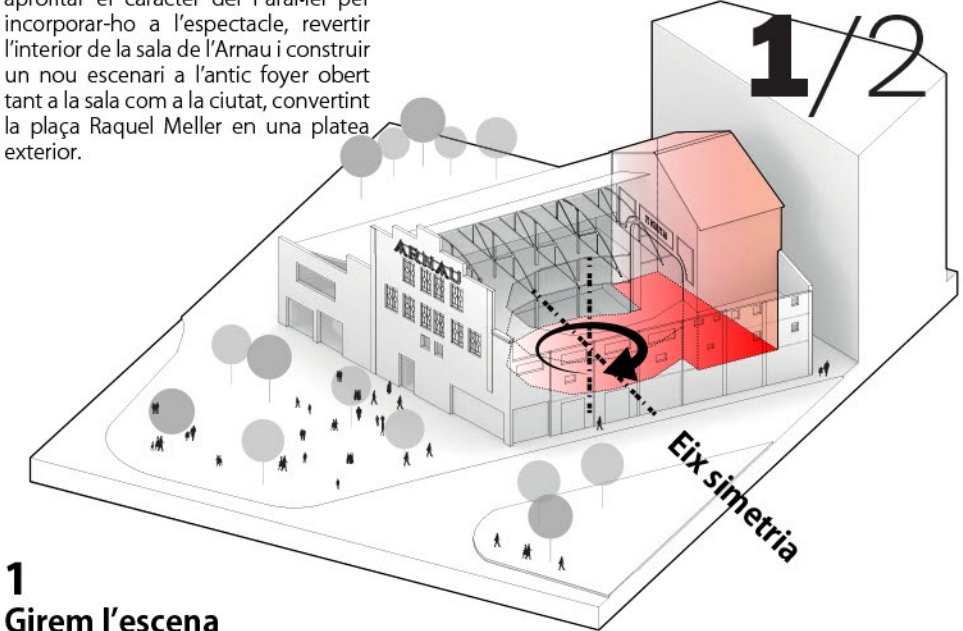
V3 Accés per l'antic escenari: convertint l'espectador en actor

L'Arnau és el darrer vestigi d'aquelles construccions fràgils, efímeres, transformables, on qualsevol espectacle es podia representar. Creiem que la seva tipologia de nau permet la reversibilitat de l'interior. És a dir, tan important és mantenir el caràcter de l'escena original amb la seva embocadura i caixa escènica, com aprofitar el caràcter del Paral·lel per incorporar-ho a l'espectacle, revertir l'interior de la sala de l'Arnau i construir un nou escenari a l'antic foyr obert tant a la sala com a la ciutat, convertint la plaça Raquel Meller en una platea exterior.

pel davant i pel darrere

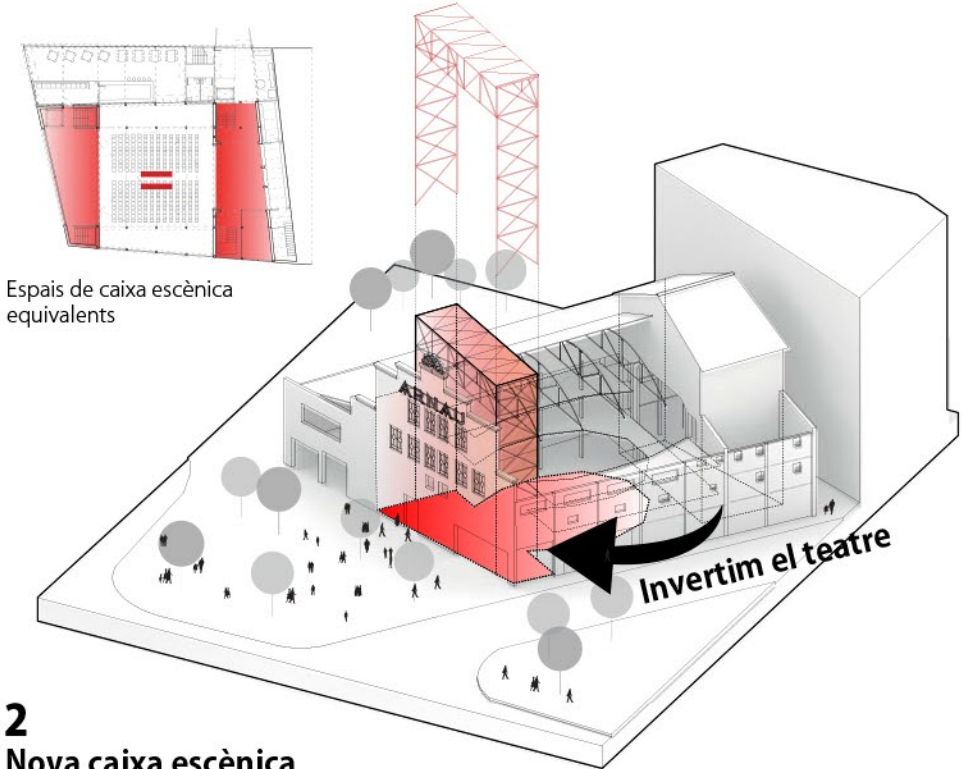
girem l'escena

1/2

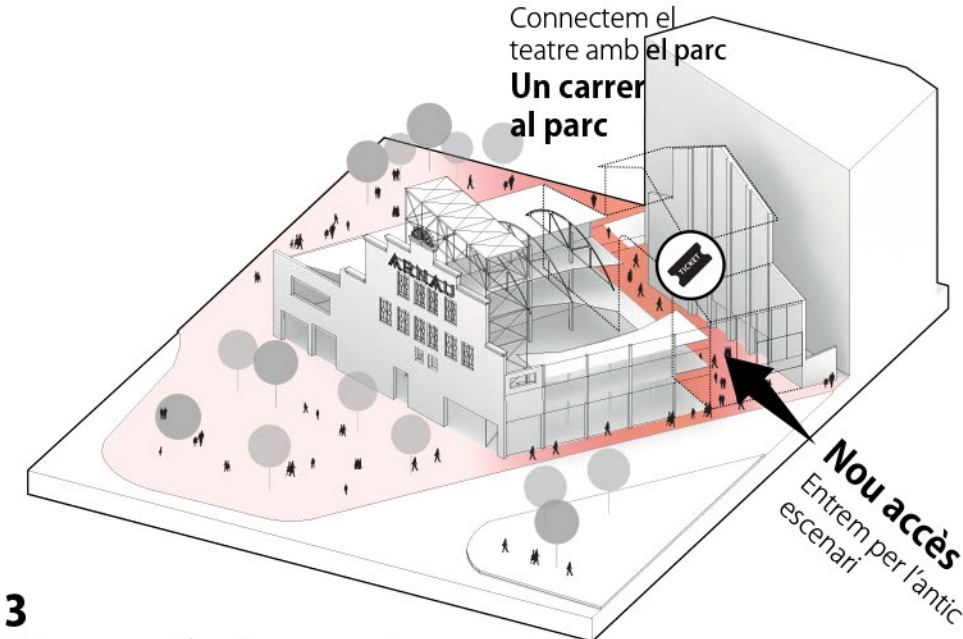
1 Girem l'escena

La simetria del teatre actual permet fer-li un gir de 180°. Aquest fet col·locarà la caixa escènica en una posició central entre el teatre interior i la plaça exterior i permetrà entrar per l'antic escenari i connectar-se amb el parc.

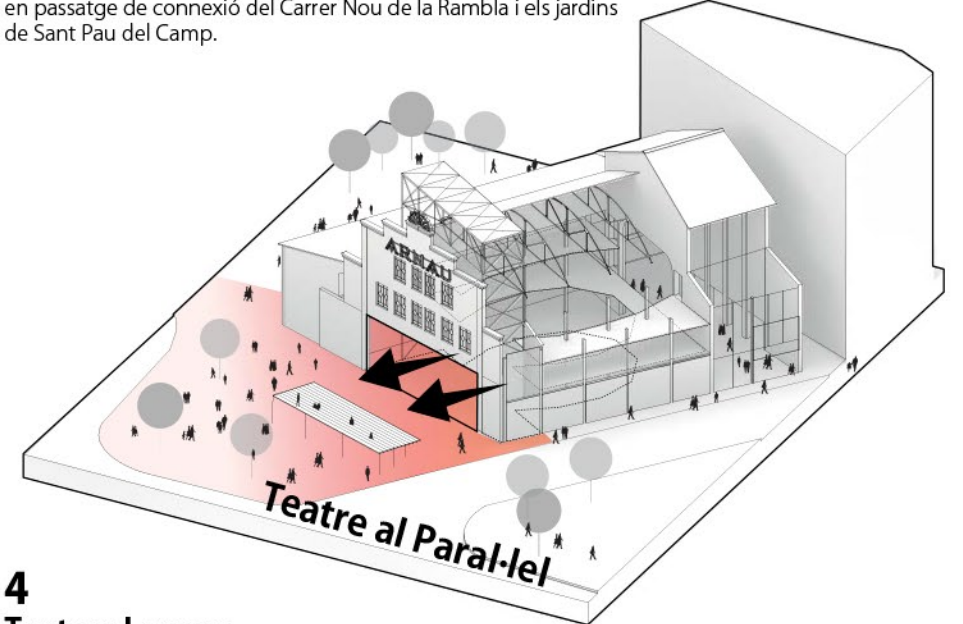
2 Nova caixa escènica

La nova caixa escènica és un element central respecte al teatre interior i la plaça Raquel Meller.

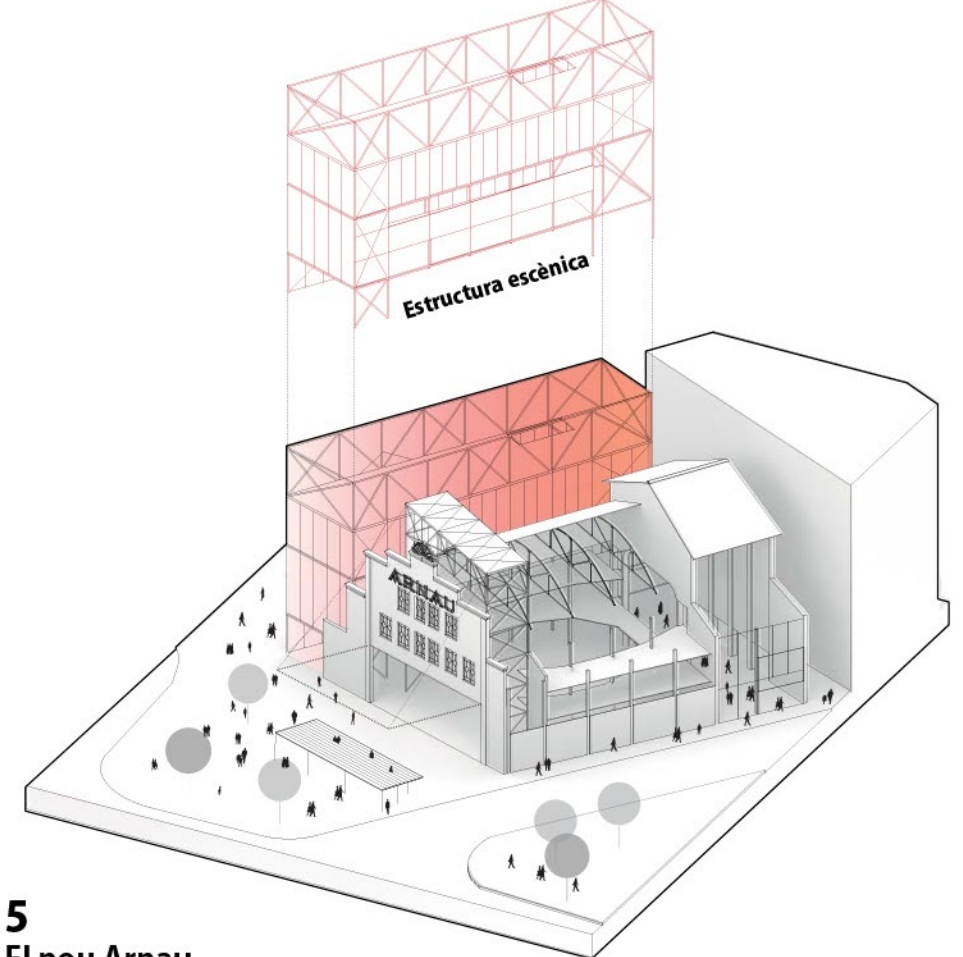
3 Entrem per l'antic escenari

El fet de girar l'escenari permet utilitzar l'antic com a vestíbul d'entrada i memòria del Teatre Arnau. L'espectador ocupa l'espai de l'actor a l'entrar al nou teatre. Aquest nou accés es converteix en passatge de connexió del Carrer Nou de la Rambla i els jardins de Sant Pau del Camp.

4 Teatre al carrer

La nova caixa escènica permet, a la vegada, obrir el teatre a la Plaça Raquel Meller recuperant l'esperit del mateix Paral·lel.

5 El nou Arnau

Les noves activitats es disposen en una estructura escènica que mira als jardins de Sant Pau del Camp, fent referència a la caixa escènica interior del teatre. Una façana teatral al parc.